

9.1.2014

USKONKAPPALEET (25 ARTICLES OF FAITH)**Sisällysluettelo**

1 Uskonkappalet.....	2
1.1 Uskosta Pyhään Kolminaisuuteen.....	2
1.2 Sanasta eli Jumalan Pojasta, josta tuli tosi ihminen.....	2
1.3 Kristuksen ylösnousemuksesta.....	2
1.4 Pyhästä Hengestä.....	2
1.5 Pyhän Raamatun riittävydestä pelastukseen.....	2
1.6 Vanhasta testamentista.....	3
1.7 Synnynnäisestä synnistä eli perisynnistä.....	3
1.8 Vapaasta tahdosta.....	3
1.9 Ihmisen vanhurskauttamista.....	3
1.10 Hyvistä töistä.....	3
1.11 Ylimääräisistä hyvistä töistä.....	3
1.12 Vanhurskauttamisen jälkeisestä synnistä.....	4
1.13 Kirkosta.....	4
1.14 Kiirastulesta.....	4
1.15 Siitä, että seurakunnassa on puhuttava kansan ymmärtämää kieltä.....	4
1.16 Sakramenteista.....	4
1.17 Kasteesta.....	4
1.18 Herran ehtoollisesta.....	5
1.19 Molemmista muodoista.....	5
1.20 Kristuksen ainoasta, ristillä täytetystä uhrista.....	5
1.21 Saarnaajien avioliitosta.....	5
1.22 Kirkonmenoista ja jumalanpalvelusmuodoista.....	5
1.23 Esivallasta Amerikan Yhdysvalloissa.....	5
1.24 Kristittyjen omaisuudesta.....	6
1.25 Kristityn valasta.....	6
1.26 Pyhityksestä.....	6
1.27 Kristittyjen velvollisuudesta esivaltaa kohtaan.....	6

9.1.2014

1 USKONKAPPALEET

Uskonkappaleet on suomeksi käännetty ja suomalaiseen kontekstiin sovellettu versio Metodistikirkon perustuskirjasta: 25 Articles of Faith.

Pykälät §25 ja §26 ovat myöhemmät lisäykset perustuskirjaan, jotka on lisätty kolmen suuren metodistikirkon yhdistymisen yhteydessä.

Pykälää §24 ei puolestaan sovelleta Yhdysvaltojen ulkopuolella.

1.1 Uskosta Pyhään Kolminaisuuteen

On olemassa vain yksi elävä ja tosi Jumala; hän on ikuinen, hänellä ei ole ruumista eikä hän ole jakautunut osiin, hänellä on ääretön valta, viisaus ja hyvyys, hän on kaiken, sekä näkyvän että näkymättömän, luoja ja ylläpitäjä. Tässä jumalaykseydessä on kolme persoonaa, jotka ovat samaa olemusta, valtaa ja ikuisuutta: Isä, Poika ja Pyhä Henki.

1.2 Sanasta eli Jumalan Pojasta, josta tuli tosi ihminen

Poika, joka on Isän Sana, tosi ja ikuinen Jumala, yhtä olemusta Isän kanssa, otti itselleen ihmisen luonnon siunatun neitsyen kohdussa, niin että kaksi kokonaista ja täydellistä luontoa, nimittäin jumalallinen ja inhimillinen, yhdistyivät yhdessä henkilössä eivätkä koskaan eroa, minkä perusteella on yksi Kristus, tosi Jumala ja tosi ihminen, joka totisesti kärsi, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, jotta hän sovitaisi isänsä meidän kanssamme ja tulisi uhriksi, ei ainoastaan perisynnistä, vaan myös ihmisen tekojen synneistä.

1.3 Kristuksen ylösnousemuksesta

K Kristus nousi totisesti kuolleista ja otti itselleen jälleen ruumiinsa, sekä kaiken, mikä kuuluu täydelliseen ihmisluontoon. Sellaisena hän astui taivaaseen ja istuu siellä, kunnes hän tulee takaisin tuomitukseen kaikki ihmiset viimeisenä päivänä.

1.4 Pyhästä Hengestä

Pyhä Henki, joka lähtee Isästä ja Pojasta, on samaa olemusta, majesteettia ja kirkkautta kuin Isä ja Poika, tosi ja ikuinen Jumala.

1.5 Pyhän Raamatun riittävästä pelastukseen

Pyhä Raamattu sisältää kaiken, mikä on pelastukseen välttämätöntä, niin ettei kenenkään ihmisen tule vaatia otettavaksi uskonkappaleeksi tai pidettäväksi pelastukseen vaadittavaksi tai välttämättömäksi sellaista, mitä ei ole Pyhässä Raamatussa tai mitä ei voida sen perusteella todistaa oikeaksi. Nimityksellä "Pyhä Raamattu" tarkoitamme Vanhan ja Uuden testamentin kanonisia kirjoja, joiden arvovaltaa ei koskaan ole epäilty. Kanoniset kirjat ovat: Viisi Mooseksen Kirjaa (Genesis, Exodus, Leviticus, Numero ja Deuteronomium), Joosua, Tuomarien Kirja, Ruut, Ensimmäinen Samuelin Kirja, Toinen Samuelin Kirja, Ensimmäinen Kuningasten Kirja, Toinen Kuningasten Kirja, Ensimmäinen Aikakirja, Toinen Aikakirja, Esra, Nehemia, Ester, Job, Psalmi, Sananlaskut, Saarnaaja, Laulujen Laulu, Valitusvirret, neljä suurta profeettaa ja kaksitoista pientä profeettaa. Kaikki Uuden testamentin kirjat, jotka ovat yleisesti hyväksytyt, hyväksymme mekin kanonisiksi.

9.1.2014

1.6 Vanhasta testamentista

Vanha testamen ei ole ristiriidassa Uuden testamentin kanssa, koska ikuista elämää tarjotaan ihmiskunnalle sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa Kristuksen kautta, joka on ainoa välittäjä Jumalan ja ihmisen välillä, sen perusteella, että hän on sekä Jumala että ihminen. Siksi ei tule kuulla niitä, jotka uskottelevat, että vanhat isät odottivat vain ajallisten lupauksen täyttymistä. Vaikka Jumalan Mooseksen välityksellä antama laki ei jumalanpalvelusmenojen ja sääntöjen puolesta olekaan kristittyjä sitova ja vaikkei sen sisältämiä yhteiskunnallisia säännöksiä tarvitsekaan välttämättä missään yhteisössä hyväksyä, niin ei kuitenkaan ketään kristittyä, kuka hän sitten lieneekin, ole vapautettu tottelemasta niitä lakeja, joita kutsutaan siveellisiksi laeiksi.

1.7 Synnyttämisestä synnistä eli perisyntistä

Perisynti ei ole Aadamin esimerkin seuraamista (kuten pelagiolaiset väärin sanovat), vaan se on jokaisen ihmisen luonnossa oleva turmelus, jonka hän on perinyt luonnollisen, Adamista lähtevän syntyperänsä kautta ja jonka perusteella ihminen on suuresti etäännytynyt alkuperäisestä vanhurskaudesta ja omalta luonnoltaan taipuvainen pahaan ja on sitä lakkaamatta.

1.8 Vapaasta tahdosta

Ihmisen tila Aadamin lankeemuksen jälkeen on sellainen, ettei hän voi oman kykynsä tai pyrkimyksensä kautta kääntää tai parantaa itseään uskomaan Jumalaan ja kutsumaan häntä avuksi; näin ollen meillä ei ole kykyä tehdä hyviä, Jumalalle mieleisiä tekoja, ilman että Jumalan Kristuksen kautta antama armo valmistaa meitä, niin että saamme hyvän tahdon ja vaikuttaa meidän kanssamme, kun meillä on hyvä tahto.

1.9 Ihmisen vanhurskauttamista

Meidät katsotaan vanhurskaiksi Jumalan edessä ainoastaan Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ansion perusteella, uskon kautta, eikä omien tekojemme tai ansioittemme perusteella. Sen tähden on se oppi, että meidät vanhurskautetaan yksin uskosta, mitä terveellisin ja erityisen lohdullinen oppi.

1.10 Hyvistä töistä

Vaikka hyvät työt, jotka ovat uskon hedelmiä ja seuraavat vanhurskauttamista, eivät voikaan poistaa syntejämme tai lieventää Jumalan tuomioitten ankaruutta, ovat ne kuitenkin Jumalalle mieluisia Kristuksessa ja johtuvat totisesta ja elävästä uskosta, niin että niistä voidaan elävä usko todeta yhtä selvästi, kuin puu tunnetaan hedelmistään.

1.11 Ylimääräisistä hyvistä töistä

Vapaaehtoisia töitä - Jumalan käskemien rinnalla ja lisäksi - joita kutsutaan ylimääräisiksi hyväksi töiksi, ei voida opettaa ilman ylimielisyyttä ja omaa vanhurskautta. Sellaisten töitten mahdollisuutta opettamalla ihminen näet selittää, ettei hän tee Jumalan edessä vain mitä on velkaa, vaan enemmän kuin mihin on velvollinen, vaikka Jeesus nimenomaan sanoo päinvastoin: *"Kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: Me olemme ansiottomia palvelijoita."*

9.1.2014

1.12 Vanhurskauttamisen jälkeisestä synnistä

Jokainen tahallinen vanhurskauttamisen jälkeen tehty synti ei ole synti Pyhää henkeä vastaan ja sellaisena anteeksiantamaton. Siksi ei tule kieltää parannuksen armoa sellaisilta, jotka vanhurskauttamisen jälkeen lankeavat syntiin. Senkin jälkeen, kun olemme saaneet Pyhän Hengen, voimme poiketa meille lahjoitetusta armosta ja langeta syntiin, mutta myös nousta jälleen Jumalan armon kautta ja tehdä elämänparannus. Näin ollen on torjuttava ne, jotka sanovat, etteivät enää voi tehdä syntiä niin kauan kuin elävät maan päällä tai jotka kieltävät anteeksiannon vakavasti parannusta tekeviltä.

1.13 Kirkosta

Kristuksen näkyvä kirkko on uskovien ihmisten yhteisö, jonka piirissä Jumalan puhdasta sanaa saarnataan ja sakramentit oikein jaetaan Kristuksen näitä asioita koskevan asetuksen mukaan.

1.14 Kiirastulesta

Roomalainen oppi kiirastulesta, aneista, kuvien ja pyhänjäännösten rukoilemisesta ja palvomisesta samoin kuin pyhimysten avuksi huutamisesta on mieletön ja turha keksintö, joka ei perustu mihinkään Raamatun todistukseen vaan on ristiriidassa Jumalan sanan kanssa.

1.15 Siitä, että seurakunnassa on puhuttava kansan ymmärtämää kieltä

On selvästi ristiriidassa Jumalan sanan ja alkukirkon käytännön kanssa käyttää seurakunnan julkisessa rukouksessa tai sakramenteja jaettaessa sellaista kieltä, jota kansa ei ymmärrä.

1.16 Sakramenteista

Sakramentit, jotka Kristus on asettanut, eivät ole vain kristityn ihmisen tunnustuksen merkkejä ja tunnuksia, vaan ne ovat pikemmin varmoja merkkejä Jumalan meitä kohtaan osoittamasta armosta ja mielisuosioista, ja niiden kautta hän näkymättömästi vaikuttaa meissä ja sekä herättää että myös vahvistaa ja lujittaa uskoamme häneen. Kaksi sakramenttia on Herramme Kristus evankeliumeissa asettanut, nimittäin kasteen ja Herran ehtoollisen. Evankelisina sakramenteina ei ole pidettävä seuraavaa viittä katolilaisten tavallisesti sakramenteiksi kutsuttua toimitusta: konfirmaatiota, parannusta, pappisvihkimystä, avioliittoa ja viimeistä voittoa, koska ne osittain ovat johtuneet apostolien esimerkin nurinkurisesta seuraamisesta ja osittain ovat ihmiselämään kuuluvia asioita, jotka on Raamatussa sallittu mutta joilla ei kuitenkaan ole samaa luonnetta kuin kasteella ja Herran ehtoollisella, koska niihin ei liity Jumalan asettamia näkyviä merkkejä tai jumalanpalvelusmuotoja. Kristus ei asettanut sakramenteja katseltaviksi tai kannettaviksi ympäri vaan jotta me käyttäisimme niitä oikein. Vain niissä, jotka ottavat ne vastaan arvollisesti, ne vaikuttavat terveellisesti ja hedelmää tuottavasti. Ne taas, jotka ottavat ne vastaan arvottomasti, vetävät päälleen tuomion, niin kuin apostoli Paavali sanoo.

1.17 Kasteesta

Kaste ei ole vain tunnusmerkki ja tunnus, jonka perusteella kristityt erottuvat toisista, joita ei ole kastettu, vaan se on myös uuden syntymisen merkki. Lapsikaste on säilytettävä kirkossa.

9.1.2014

1.18 Herran ehtoollisesta

Herran ehtoollinen ei ole kuva siitä rakkaudesta, joka kristityillä tulee olla toisia kohtaan, vaan pikemmin Kristuksen kuoleman kautta tapahtuneen lunastuksemme pantti, niin että niille, jotka ottavat ehtoollisen vastaan oikein, arvollisesti ja uskossa, tulee murtamamme leipä osallisuudeksi Kristuksen ruumiista ja samoin siunauksen malja osallisuudeksi Kristuksen verestä. Transsubstantiaatiota eli leivän ja viinin olemuksen muuttumista Herran ehtoollisessa ei voida todistaa Pyhällä Raamatulla, vaan se on ristiriidassa Raamatun selvien sanojen kanssa, vääristelee sakramentin luonnetta ja on aiheuttanut paljon taikauskkoa. Kristuksen ruumis ja veri annetaan, vastaanotetaan ja nautitaan ehtoollisessa ainoastaan tivaallisella ja hengellisellä tavalla, ja usko on väline, jonka kautta Kristuksen ruumis ja veri ehtoollisessa otetaan vastaan ja nautitaan. Asettaessaan tämän pyhän sakramentin Kristus ei tarkoittanut sitä juhlallisesti säilytettäväksi, kannettavaksi ympäri, ylös kohotettavaksi tai rukoiltavaksi.

1.19 Molemmista muodoista

Herran maljaa ei saa kieltää maallikoilta, vaan ehtoollisen molemmat osat on Kristuksen asetuksen ja käskyn mukaan jaettava ilman erotusta kaikille kristityille.

1.20 Kristuksen ainoasta, ristillä täytetystä uhrista

Kristuksen kerran tapahtunut uhri on koko maailman syntien, sekä perisyntien että tekosyntien tähden tapahtunut lunastus, sovitus ja toteuttaminen; eikä ole muuta syntien sovitusta kuin yksin tämä. Siksi on messu-uhri herjaava keksintö ja vaarallinen petos, sillä siinä tavallisesti sanotaan papin uhraavan Kristuksen elävien ja kuolleitten puolesta vapautukseksi rangaistuksesta ja velasta.

1.21 Saarnaajien avioliitosta

Kristuksen palvelijoita ei ole Jumalan laissa käsketty sitoutumaan naimattomaan säätyyn tai pidättäytymään avioliitosta; sen tähden on heille niin kuin kaikille kristityille sallittua mennä naimisiin sen mukaan, kuin he itse parhaaksi näkevät, erityisesti sellaiseen avioliittoon, jonka he käsittävät eniten palvelevan ja edistävän jumalista elämää.

1.22 Kirkonmenoista ja jumalanpalvelusmuodoista

Kirkon menojen ja jumalanpalvelusmuotojen ei välttämättä tarvitse olla samoja tai tarkoin samanlaisia kaikkialla, sillä ne ovat aina olleet erilaisia, ja niitä voidaan muuttaa maiden, aikojen ja kansantapojen vaihdellessa, kuitenkin niin, ettei mitään sellaista järjestetä, joka on ristiriidassa Jumalan sanan kanssa. Jokaisesta, joka omasta halustaan tahallaan avoimesti rikkoo sellaisia kirkkonsa jumalanpalvelustapoja ja -muotoja vastaan, jotka eivät ole ristiriidassa Jumalan sanan kanssa, vaan asianmukaisen viranomaisen tai kokouksen säätämiä ja hyväksymiä, tulee muille varoitukseksi julkisesti nuhdella, sillä hän rikkoo näin kirkon yleistä järjestystä ja haavoittaa heikkojen veljien omiatuntoja. Jokainen erillinen kirkko voi järjestää, muuttaa tai kumota jumalanpalvelusmuotoja ja tapoja, kunhan se vaan koituu rakennukseksi.

1.23 Esivallasta Amerikan Yhdysvalloissa

Ks. The Book of Discipline. (Ei sovelleta Suomessa)

9.1.2014

1.24 Kristittyjen omaisuudesta

Kristittyjen rikkaudet ja omaisuudet eivät laillisen oikeuden omistuksen ja hallinnon puolesta kuulu yhteiseen omistukseen, niin kuin jotkut väärin väittävät. Tämä ei merkitse, etteikö jokaisen ihmisen tulisi omistamastaan vapaaehtoisesti antaa kykynsä mukaan avustuksia köyhille.

1.25 Kristityn valasta

Aivan niin kuin toisaalta tunnustamme, että Herra Jeesus Kristus ja hänen apostolinsa Jaakob ovat kieltäneet kevytmielisen ja ajattelemattoman vannomisen, niin katsomme kuitenkin toisaalta, ettei kristinusko kiellä ketään henkilöä vannomasta valaa, kun esivalta sitä vaatii uskon ja lähimmäisen asiassa, kunhan se vain tapahtuu, niin kuin profeetta kehottaa, oikeudenmukaisesti, viisaasti ja totuudellisesti.

(Seuraavan the Methodist Protestant Church'n kirkkojärjestyksessä esiintyneen uskonkappaleen otti tähän mukaan yhdistymiskonferenssi (1939). Se oli yksi niistä uskonkappaleista, joista mainitut kolme kirkkoa eivät äänestäneet.)

1.26 Pyhityksestä

Pyhitys on Pyhän Hengen kautta tapahtuva langenneen luontomme uudistus, jonka saamme uskomalla Jeesukseen Kristukseen, jonka sovintoveri puhdistaa kaikesta synnistä. Pyhityksessä me emme vain vapaudu synnin velasta, vaan myös puhdistumme sen saastumukselta, pelastumme sen vallasta ja saamme armon avulla mahdollisuuden rakastaa Jumalaa kaikesta sydämestämme sekä vaeltaa nuhteettomasti hänen pyhissä käskyissään.

(Seuraavan pykälän otti yhdistymiskonferenssi käyttöön (1939). Se pyrkii tulkitsemaan XXIII. uskonkappaletta Amerikan Yhdysvaltojen ulkopuolella oleville kirkkoille. Se on vahvistettu laki, muttei kirkon perussäännön osa.)

1.27 Kristittyjen velvollisuudesta esivaltaa kohtaan

Kaikkien kristittyjen ja erityisesti kaikkien kristittyjen saarnaajien velvollisuutena on pitää esivallan lait ja määräykset sekä totella niitä siinä maassa, jonka kansalaisia tai alamaisia he ovat tai jossa he asuvat sekä käyttää kaikkia luvallisia keinoja maan laillista esivaltaa kohtaan osoitettavan kuuliaisuuden edistämiseksi.